

رهبر انقلاب در مراسم تنفیذ حکم ریاست جمهوری حجت‌الاسلام رئیسی با تأکید بر لزوم حرکت جهادی تغییر دولت را باعث ایجاد امید در میان مردم عنوان کردند

چرا در فرهنگ ما هنوز از عناوین تحصیلی و شغلی افراد برای نامیدن آنها استفاده می‌شود؟
دکتر! عاشقتم!

گزارش جام جم از قاقاق فرش دستباف افغانستانی به کشور و فروش آن به نام فرش فاخر ایرانی
تقلب با نقشه‌های قشقایی

ادعای صهیونیست‌ها درباره دخالت ایران در حمله به کشتی متعلق به این رژیم تهدیدی را متوجه جمهوری اسلامی نمی‌کند
نقشه بر آب

چشم‌انداز

پایتخت ایران اسلامی و ضرورت توسعه فرهنگی و هنری

تهران به تعبیر بسیاری از اساتید و فعالان فرهنگی به عنوان پایتخت فرهنگی کشور محسوب می‌شود و بیشتر رویدادهای مهم فرهنگی و هنری و رسانه‌ای کشور در حوزه این کلانشهر روی می‌دهد و به نوعی جهتیگری و سمت و سوی فعالیت‌های فرهنگی کشور در ارتباط با فعالیت‌های انجام شده در این کلانشهر تعریف می‌شود. از آنجا که فرهنگ، مجموعه‌ای پیچیده و دربرگیرنده تصورات، ارزش‌ها، عقاید و باورها، سنت‌ها، آداب و رسوم، آیینی، ملی و مذهبی است و می‌تواند تمامی ابعاد حیات معنوی و بخش عمده‌ای از ابعاد حیات مادی زندگی بشر را بر امر فرهنگ مرتبط دانست؛ به این دلیل نحوه‌نگارش در مورد فعالیت‌های فرهنگی کلانشهر تهران اهمیتی دوچندان می‌یابد. تهران به جهات متنوع و متنوعی حائز اهمیت بوده و هست. مانند این نکته که تهران محل زندگی اقوام و طوایف گوناگون با زمینه‌های فرهنگی و تربیتی کاملاً متفاوتی است. باور به این که تنها امر فرهنگ است که می‌تواند زمینه‌گفت‌وگو میان شهروندان را مهیا سازد و آنان را از قید تعصب‌های بی‌دلیل قومی و دینی‌رهایی بخشد، مهم‌ترین عاملی است که می‌تواند زندگی جمعی گروه‌های مختلف قومی، دینی و اجتماعی را در کلانشهر تهران تسهیل کند. به کارگیری یک برنامه‌ریزی فرهنگی هدفمند در جهت شیوه‌های مناسب زندگی، در یک محیط چندفرهنگی و استفاده از مواهب چنین فرصتی است که امید می‌رود در دوران نوین مدیریت شهری به این موضوع اهمیتی ویژه داده شود. هرچند امروز در کلانشهرهای بزرگ مانند تهران بر تعداد اماکن فرهنگی هنری مانند: فرهنگسراها، خانه‌های فرهنگ، سالن‌های نمایش در برخی مراکز، گالری‌های هنرهای تجسمی، نمایشگاه‌های هنری دوسالانه (بی‌بی‌نال)، جشنواره‌های هنری، نمایشگاه‌های کتاب، سمینارها و کنفرانس‌ها افزوده شده است اما با وجود کوشش‌های فراوان شهرداری، حوزه‌های سازمان تبلیغات اسلامی، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و دیگر نهادها، هنوز کثرت فضاها و فعالیت‌های فرهنگی پاسخگوی جمعیت تهران نیست. این در حالی است که گسترش فضاها و فعالیت‌های فرهنگی و تفریحی با توجه به پایتخت ایران اسلامی رشد قابل توجهی نکرده و ظرفیت‌های موجود متناسب با جمعیت سال‌های اخیر نبوده و نسبت به رشد و افزایش جمعیت تغییر محسوس نکرده در حالی که گسترش شهروندی و مهاجرت به این کلانشهر در بعد داخلی و منطقه‌ای و بین‌المللی رشد قابل توجهی داشته است که به نظر می‌رسد بررسی دقیق این موضوع در قالب کارگروهی از نهاد‌های متولی و بررسی آمار و ارقام قابل احصای می‌تواند در قالب یک برنامه آینده‌پژوهی راهگشای مدیران و متولیات و تصمیم‌سازان عرصه فرهنگ و هنر باشد.

نمی‌دانند و احساس برتری طلبی نسبت به دیگران دارند، دچار توهم می‌شوند. شما ببیند آمریکایی‌ها به افغانستان حمله کردند و شکست خوردند و قصد خروج از این کشور را دارند. به عراق حمله کردند و بعد از سال‌ها شکست و زاری عراقی‌ها، به سوریه و یمن هم با ناکامی مواجه شدند و در عرصه داخلی خود هم با چالش‌های متعددی روبه‌رو هستند و کشورشان روبه افول است. اگر آنها متوجه بودند پایبندی به تعهدات به نفعشان است دچار چنین وضعیتی نمی‌شدند. ریشه چنین تفکری به دوران جنگ جهانی دوم بر می‌گردد که کشورهای رقیب به واسطه نتایج بعد از جنگ هستند و رقبای جدیدی مثل چین پیدا شده‌اند و آمریکا به دلیل همین مشکلاتی که در عرصه سیاست خارجی دارند، نمی‌تواند به درستی شرایط را در عرصه‌های داخلی و خارجی خود مدیریت کند.

توصیه رهبری عبرت گرفتن از این نگرانی‌ها در شرایط جدید و بعد از روی کار آمدن دولت سیزدهم به نظر شما روند تعاملات با غرب و آمریکا باید چگونه باشد؟

کشور هیچ وقت در مذاکره با آمریکا خجالت زده نبود. رهبر کشور بی‌اعتماد بود اما مذاکره انجام شد. الان هم مانعی مثلاً برای دوره هفتم گفت‌وگوهای وین وجود ندارد. منتها مشکل آمریکایی‌ها زیاد خواهد بود. آنها می‌خواهند در حوزه‌های دیگر غیر از مسائل هسته‌ای از ایران امتیاز بگیرند و به قولی به توافق قوی‌تر از برنامه با ایران برسند و اصرار هم بر این موضوع دارند. به نظر اگر این اصرارها از سوی آمریکا نباشد در همین دولت توافق حاصل می‌شد. از این جهت توپ در زمین آمریکایی‌هاست و اگر بخواهند مسیر قابل قبولی را ادامه بدهند، رسیدن به توافق سخت است و شاید به نتیجه نرسد اما اگر زیاد خواهی خود را کم کنند و به برنامه برگردند به نظر در دوره آقای رئیسی توافق صورت می‌گیرد.

گفت‌وگو با فواد ایزدی درباره سیاست جمهوری اسلامی در مورد مذاکره با آمریکا

تعامل با آمریکا، سیاستی شکست خورده است

رهبر انقلاب در آخرین دیدار با دولت دوازدهم، تجربه دولت یازدهم و دوازدهم در اعتماد به غرب را برای آیندگان عبرت‌آموز خوانده و تأکید کردند: «در این دولت معلوم شد اعتماد به غرب جواب نمی‌دهد». سال‌هاست موضوع تعامل با آمریکا عرصه‌ای برای اظهار نظر موافقان و مخالفان در حوزه‌های رسانه‌ای و سیاسی است. در این میان برخی دولتمردان هم خواهان رابطه با آمریکا بودند و البته این باور را داشتند که برقراری رابطه باعث حل مشکلات کشور خواهد شد اما با این که وزارت خارجه در دو دولت روحانی در عرصه گفت‌وگو و دیدار با مقامات آمریکایی رکورد دار بوده ولی نه تنها مشکلات کشور حل نشد، بلکه بر حجم تحریم‌ها افزوده شد. فواد ایزدی، استاد روابط بین‌الملل در گفت‌وگو با جام جم بررسی چرایی علاقه‌مندی برخی دولتمردان به برقراری رابطه با آمریکا و ناکامی سیاست تعامل با غرب پرداخت.

فتاح غلامی
سیاسی

رهبر انقلاب در دیدار با خبرشان با هیأت دولت به این نکته اشاره کردند که ارتباط با آمریکا نباید برقرار شود و اگر مذاکره‌ای هم صورت بگیرد باید در موارد معین و مشخص باشد. آن هم به اقتضای مصلحت. به نظر شما رهبر انقلاب بر اساس چه استدلالی این مسیر را برای مواجعه با آمریکا مشخص کردند؟

نکته‌ای که رهبری روی آن تأکید داشتند این است که سال‌هاست بی‌اعتمادی نسبت به سیاستمداران آمریکا وجود دارد. چون آمریکایی‌ها به تعهدات‌شان عمل نمی‌کنند. ولی در دوره‌های مختلف و با حضور دولت‌های متعدد در هر موردی که دولتمردان علاقه‌مند به مذاکره با آمریکا به احتمال خفیف نتیجه‌بخش بودن گفت‌وگو‌ها بودند، ایشان مجوز را صادر کردند. در ضمن بی‌اعتماد بودن جلوی برنامه دولت را برای گفت‌وگو نگرفتند. نتیجه چنین سیاستی این شده که در دوره دولت یازدهم و دوازدهم تعداد ساعت‌هایی که مقامات ایرانی با مقامات آمریکا مذاکره داشتند، رکورد زد. هیچ وزیر خارجه ایران به اندازه آقای ظریف با وزیر خارجه آمریکا گفت‌وگو نکرد. در عین حال، رهبری مواجعه به این نتیجه رسید که آمریکا با این کشور بودن. برای شناخت سیاست آمریکا باید با تاریخ این کشور آشنا بود و متوجه این واقعیت هم باشیم که آمریکایی‌ها عموماً به تعهدات‌شان نه تنها نسبت به ایران، بلکه به سایر کشورهای دیگر هم پایبند نبودند. مشکلی که ما بعد از جنگ تحمیلی داشتیم این بود که در دولت‌های متعدد از جمله آقایان هاشمی، خاتمی، روحانی و حتی اواخر دولت آقای احمدی‌نژاد حل مسئله با آمریکا و تعامل با این کشور به عنوان اولویت اصلی سیاست خارجی مطرح شد. طبعاً این موضوع به کشور ضربه زد چون دولت‌های مختلف علاقه‌مند به حل مسئله‌ای بودند که اساساً قابل حل نیست و البته برآورد صحیحی نسبت به این تعاملات نداشتند و گمان می‌کردند چون ایران می‌خواهد مشکلی را با آمریکا حل کند آمریکایی‌ها هم می‌ایند مشکلات‌شان را با جمهوری اسلامی حل کنند. بنابراین نتیجه چنین سیاستی پیش آمدن وضعیت فعلی برای کشور است. ما هشت سال معطل برنامه، پسا برنامه، گفت‌وگوهای وین و ترامپ و بایدن بودیم و دست آخر نتیجه‌ای که نصیب‌مان شد برای بودن

تحریم‌ها و کم‌تر شدن فروش نفت و کاهش توانمندی‌های هسته‌ای بود. این امید وجود دارد که در دولت جدید حل مسئله با آمریکا از اولویت اصلی کشور خارج شود و به جای صرف هزینه و وقت برای گفت‌وگو با آمریکا، مسیر تعامل با کشورهایی را که موافق همراهی با ایران هستند، طی کنیم.

در طول چهار دهه گذشته، بر اساس مجوزهایی که رهبری صادر کردند در برخی مواقع تعاملاتی با آمریکا انجام شد. گذشته از برنامه، موضوع حل مسئله عراق در دوره آقای احمدی‌نژاد به عنوان محمل برای گفت‌وگو‌های رسمی میان ایالات متحده و ایران در نظر گرفته شد. البته رهبری همان موقع این نوع تعاملات را با عنوان تفهیم اتهام به آمریکایی‌ها عنوان کردند. این نوع مواجعات را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

ما موردی نداشتیم که در دراز مدت سیاست گفت‌وگو با آمریکا موفق باشد. در رابطه با بحث عراق هم هنوز با آنها در این کشور چالش‌های زیادی داریم و نه تنها مشکلات حل نشده بلکه بدتر هم شده است. در عراق بوده که آمریکایی‌ها سردار سلیمانی را به شهادت رساندند. نسبت به برنامه هم همین وضعیت پیش آمد. در دوره او باما، آمریکایی‌ها سعی کردند گشایش محدود و موقتی را برای ایران ایجاد کنند تا امتیازات بعدی را بگیرند. این کار را هم کردند؛ مثلاً بعضی از شاخص‌ها در یک بازه زمانی محدود وضعیت کشور بهتر شد اما بعد گشایش‌های محدود را به نفع خود به صورت چند برابر جبران کردند. البته این سبکی است که آمریکایی‌ها دارند و اگر گشایشی ایجاد کنند به نوعی مسیر را طی می‌کنند تا پس از مدتی چند برابر آن را پس بگیرند. از این جهت تازمانی که آمریکا، آمریکا‌ست و جمهوری اسلامی برقرار است، آن تنش وجود دارد و اصولاً این نوع رفتار فقط محدود به ایران نیست. آمریکایی‌ها وقتی کشوری را تحریم کردند، اصلاح آن تحریم‌ها حتی اگر آمریکایی‌ها بخواهند که نمی‌خواهند به دلایل متعدد کاری بس دشوار است. بنابراین کشور در دوره جدید باید تغییری پارادایمی در حوزه سیاست خارجی بدهد و به جای رفع تحریم که عملاً امکان ندارد، به سمت خنثی کردن تحریم حرکت کند.

رهبری اشاره کردند در برخی مقامات کشور در خصوص رابطه با آمریکا با ایشان بحث می‌کردند و در عین حال آنها پاسخی

آگهی تجدید فراخوان مناقصه عمومی

یک مرحله‌ای همراه با ارزیابی کیفی

«انجام عملیات ۱۰۰۰۰ (ده هزار) متر حفاری اکتشافی و مغزه‌گیری به روش وایر لاین و حفاری یک حلقه چاه (۲۰۰ متر) تست همپاژ و انجام آزمون مر بوطه در معدن طلای زرشوران»

شرح در صفحه ۱۲

ZARSHOURAN

شرکت گسترش معدن و صنایع معدنی طلای زرشوران

م/الف: ۱۶۲۰ / ۱۱۷۲۹۱